

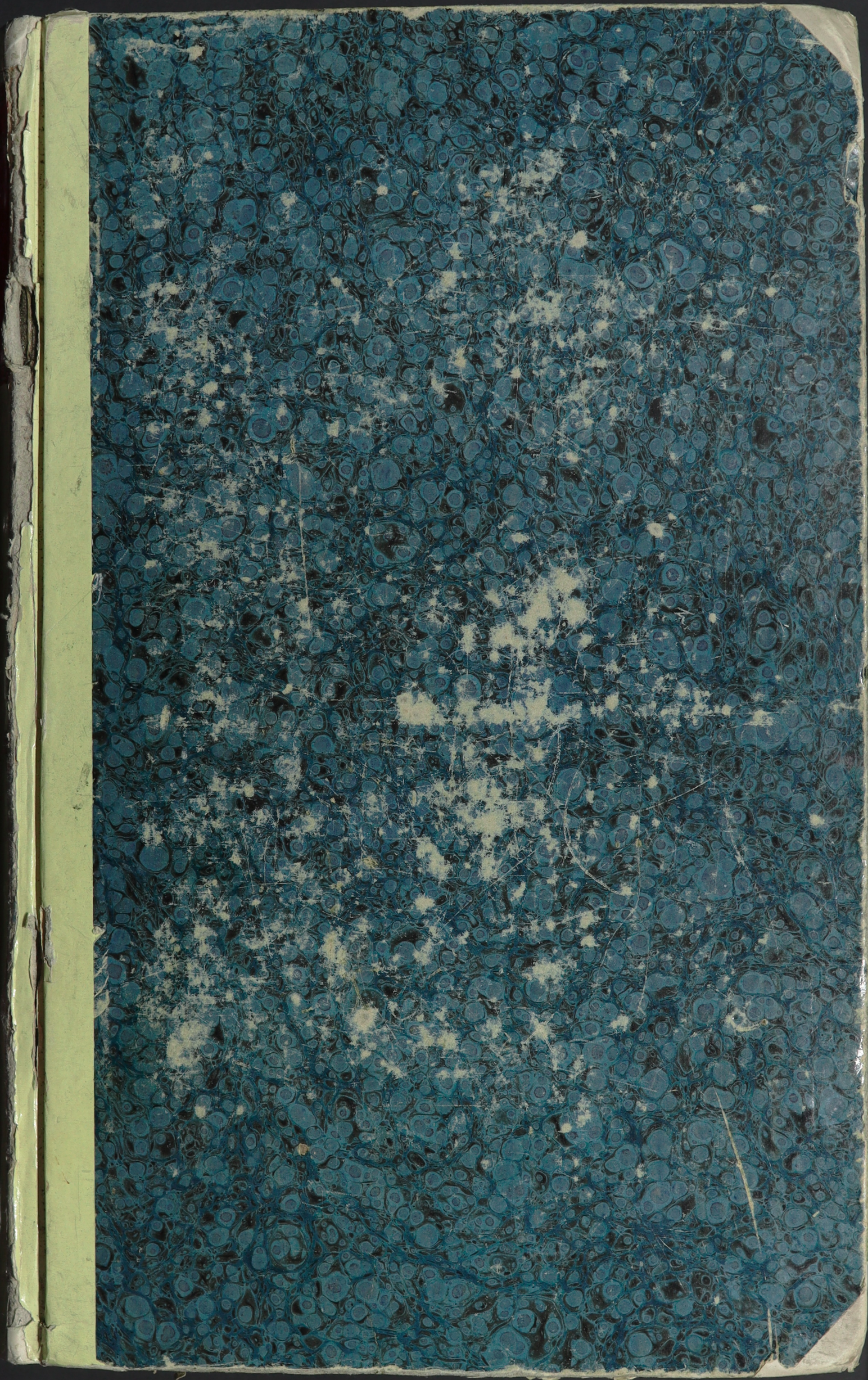
**Programma Qvo Exseqviae Ivvenis Bonis Omnibvs Probatissimi Marci Lvders
Ivrivm Cvltoris Indicvntvr. P. P. In Academia Ienensi**

[Jena]: Litteris Wertherianis, [1738?]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1807147231>

Druck Freier Zugang

66 Stücke

Wk1b Gen

2/2 -40

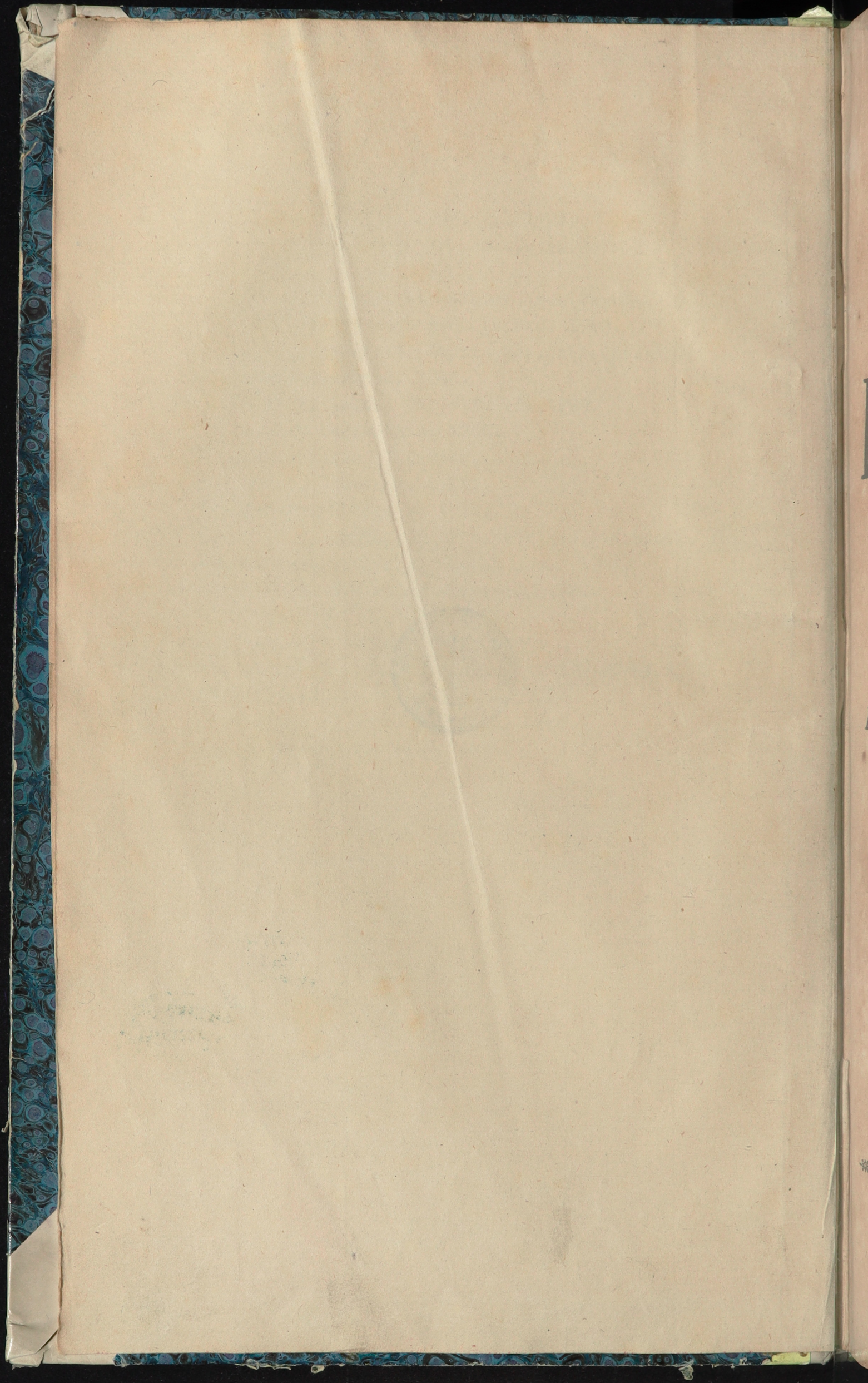
Inhaltsverzeichnis der Leichenprogramme
in alphabetischer Ordnung der gefeierten
Person mit Sterbejahr.

1. Arnd, Karl. 1721.
2. Bademüller, Johannes. 1723.
3. Baltzer, Jakob. 1706.
4. Becker, Heinrich. 1720.
5. Bergk, Catharina v., geb. v. Hecken. 1712.
6. Steinkopf, Margaretha, geb. Christian. 1719.
7. 8. Crohn [Krohn], Johann Adolph. 1750.
9. Darjes, Joachim. 1740.
10. Duve, Joh. Abraham. 1728.
11. Fabricius, Jakob. 1653.
12. Festing, Johannes. 1685.
13. Willebrand, Catharina Christine, geb. Fischer. 1742.
14. Eggerdes, Catharine Marg., geb. Gerdes. 1714.
15. Graumann, Christian Daniel. 1764.
16. Tielcke, Cath. Dorothea, geb. Giesen. 1719.
17. Glück, Friedrich Gottfried. 1707.
- 18-22. Grünenberg, Johann Peter. 1700.
23. Haberkorn, Joh. Balthasar. 1707.
24. 25. Hahn, Julius Ernst. 1751.
26. Henning, Anna Christina, verh. Redeker. 1718.
27. Hildebrand, Christian. 1712.
28. Knesebeck, Heinrich. 1719.
29. Lembke, Agneta, geb. Hinze. 1749.
30. Lesch, Daniel. 1707.
31. Lindemann, Eva, verh. Dugge. 1719.
32. Lindenberg, Kaspar. 1713.
33. Lüders, Marcus. 1738.
34. Mohr, Heinrich. 1729.
35. Schmidt, Helene Catharina, geb. Petersen. 1756.
36. Radow, Georg. 1699.
37. Müller, Christian. 1740.
38. Niehenck, Georg Vitus Heinrich. 1795.
39. Palthen, Samuel von. 1750.
40. Rhades, Georg Michael. 1758.

41. Rhon, Christoph Gottlieb. 1724.
42. Schelhamer, Henrica Maria, verh. Burchard. 1720.
43. Sandow, David. 1752.
44. (Saß, f) Charlotte Wilhelmine, geb. Thymne. 1787.
45. Schlaff, Agneta, geb. Lembke. 1748.
46. Vorast, Margareta Sophia, geb. Schleeff. 1758.
47. Schmidt, Jonas. 1745.
48.49. Starck, Samuel Christfried. 1769.
50. Gens Schuckmannia. 1706.
51-55. Schwartzkopff, Kaspar. 1691.
56. Senst, Johannes. 1723.
57. Sibeth, Nikolaus. 1721.
58. - , Catharina Elisabeth, geb. Siebrandt. 1719.
59. Sibrand, Catharina, verh. Radow. 1720.
60. Stever, Christian Michael. 1722.
61. Tielke, Joh. Joachim. 1724.
62. Vandewil, Alexandre de. 1684.
63. Stockmann, Anna Margareta, geb. Varenius. 1715.
64. Walther, Matthias Gustav. 1768.
65. Weidener, Johann Joachim. 1732.
66. Wolfrant, Dietrich. 1698.

Ko

PROGRAMMA

QVO

EXSEQVIAE

IUVENIS BONIS OMNIBVS PROBATISSIMI

MARCI LÜDERS

IVRIVM CVLTORIS

INDICVNTVR.

P. P.

IN ACADEMIA IENENSI

LITTERIS WERTHERIANIS.

PRORECTOR ACADEMIAE IENENSIS
IOHANNES IACOBVS SYRBIVS

SANCTIORIS DOCTRINAE DOCTOR ET PROFESSOR PVBL. ORDIN.
TOTIVS ACADEMIAE SENIOR

VNA CVM PROFESSORIBVS RELIQVIS

S. D.

C I V I B V S.

Eddidit nudius tertius spiritum MARCVS LÜDERS, exploratae inuenis spei. Inter acerba Romani funera referre solebant non eorum modo, qui intra tirocinii diem, atque ante sumtam virilem togam moriebantur*; sed illorum quoque, quorum spiritum propinquis cognatione legere ore, extremumque habitum excipere non liceret**. Fuit scilicet iis solemne, ut quum iam omnis vitae spes in aegroto decollasset, necessitudine, & beneuolentia cum eo coniunctissimi corpus eius subinde amplecterentur, tandemque animaduertentes, animam in primo quasi ore versari, iam iam e corporis hospitio emigraturam, labra morientis exoscularentur***. Cuius moris siue haec fuerit ratio, quod antiqui mortem nihil aliud, quam abitionem, esse arbitrati sunt,* ut inde morituros, quemadmodum peregre abeuntes, osculo quasi dimitterent; siue quod persuasi, animam per os, tamquam ianuam, a corpore discedere**, se eam

* SENECA ep. cLXXXIII. & lib. I. de tranquillitate c. XI.

** CICERO Verrin. V. c. 45. QUINCTILIANVS lib. VIII. cap. vlt. IVSTINVS XXIII. 2.

*** Sic apud SVETONIUM vit. Aug. c. 89. legimus relatum, Augustum Caesarem in osculis Liuiæ suæ defecisse. AVSONIVS parentalibus carm. XXIII.
Illa manus inter genetricis, & oscula patris
Occidis, Hispana³ tum regione procul.

* de quo vid. FESTVS.

** *Animam in primo ore, vel labris primoribus tenere dicebantur, qui certamen, quod moribundi certant, iam subierant. Nec alieni sunt ab hac sententia doctores sanctioris coetus. Ita enim CYPRIANVS sermon. de coena, In eodem articulo temporis, quum iam anima festinet ad exitum, & egrediens ad labia expirantis emerferit ceter.*

eam exeuntem labiis posse suis excipere, atque in se transferre, *** existima-
runt; siue denique quod hoc modo amorem, quo complectantur discedentes
ex hac vita, & desiderium, quo discessum eorum prosequantur, declarari debere
putarunt*: triste sane & luctuosum iis visum fuit, animam ita efflare, vt amico-
rum, & necessariorum desideretur & complexus, & osculatio. Illud tamen in-
commodi lenius ferre solent melioribus sacris imbuti, qui si fuerint pii, & firma
animi confusione Christi, vnici sospitatoris, meritum, Deique, beneficio eius re-
conciliati, benevolentiam complexi; parati sunt ad demigrandum ex hominum
vita, etiamsi longe remoti a suis a summo imperante mortem obire iubeantur.
Tum sarcinas laeti colligunt, & composita ad moriendum mente, coelesti pa-
tri in manus commendant spiritum suum, vtpote qui exploratum habent, istum
a sanctissimis geniiis illico in Abrahami gremium ablatum iri **. Non erat NOS-
TER vnus ex multis, qui incrementis annorum, & sanguinis, qui robore cor-
poris efflorescente quotidie laetius, facile ad elatius agendum spiritum iuuentu-
tis adducuntur, miserique iuxta & imprudentes, quam fictiles sint, vitreique,
haud sentiunt: numquam enim spes suas tam longe posuit, vt obliuisceretur, se ex
fragili materia factum, atque infinitis expositum casibus, singulis momentis morte
occumbere posse. Ita nimirum decebat hominem, a puero ad cuiusuis verae
virtutis decus optime institutum, mature animum ab amore rerum caduca-
carum, quae huius sunt aevi, auocare, atque futuri, longaeque melioris saeculi bo-
na vnice sectari. Quidquid enim e disciplina cum parentum, a quibus d. XXVI
febr. clōlō cccxiii Malchini prognatus, patris quidem non minus artis medi-
camentariae singulari peritia, quam vitae integritate commendatissimi, anno
clōlō cccxxx ad coelitum beatissimas perducti sedes, matrisque, haud infucatae
probitatis feminae, consulis iam dictae ciuitatis meritissimi, GOLDSCHMIDII, fi-
liae, anno huius saeculi xxxvi morbo consumtae, tum eas terras infestante, tum
exquisitorum, quorum est commissus fidei, praeceptorum haussit, quum purum intel-
ligeret, liquidumque esse; non de fece bibere postea voluit, dulcissimis aduetus
fontibus. Hinc & in scholis, & in academis eam perpetuo inire viuendi ra-
tionem consuevit, quae responderet tam ipsius indoli, quam praeclaram a Deo
acceperat, quam doctrinae, quae percepta habebat, praeceptis. Sedulo cauit, ne
vitiis se contaminaret, ne cupiditatibus, quibus iuuentus saepe trahitur, indulge-
ret, ne iure qua in re plecteretur: contra, suspicione quoque criminum vitata,
pietati in DEVM, modestiae, & aequitati in alios, continentiae, quae prauos ani-
mi motus cohibeat, omnique virtuti ita studuit, vt nemini, qui eius intueretur
mores, dubium esse potuerit, quin deliberatum, & constitutum ipsi fuerit, vi-
uere ad praescriptum rationis cultae, diuiniorisque regulae normam, atque ita
non languente efficere studio, vt aliquando haud pertimescenda esset consci-
entia male actorum. Cuius commemorandae probitatis hoc dabimus documen-
tum,

*** Eo fuisse in errore, homines diuino lumine destitutos, patet ex SENECA ep. XXX
*Non dubitare autem se, quin senilis anima in primis labris esset, nec magna vi ab-
straheretur a corpore.* Huc pertinet etiam illud LVCILII sat. XX.

Eduxique ollis animum in primoribus labris

& ALBINOVANI in epicedio de Liuiina,

Sospite te saltim moriar Nero: tu mea condas

Lumina, & excipias hanc animam ore pio.

* Neque enim alia adduci potest causa, cur in rogam iam ponendis oscula darent, ceu
constat ex PROPERTIO lib. II. eleg.

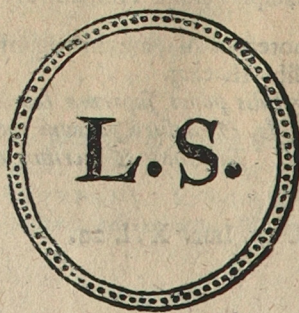
Osculaque in gelidis pones suprema labellis

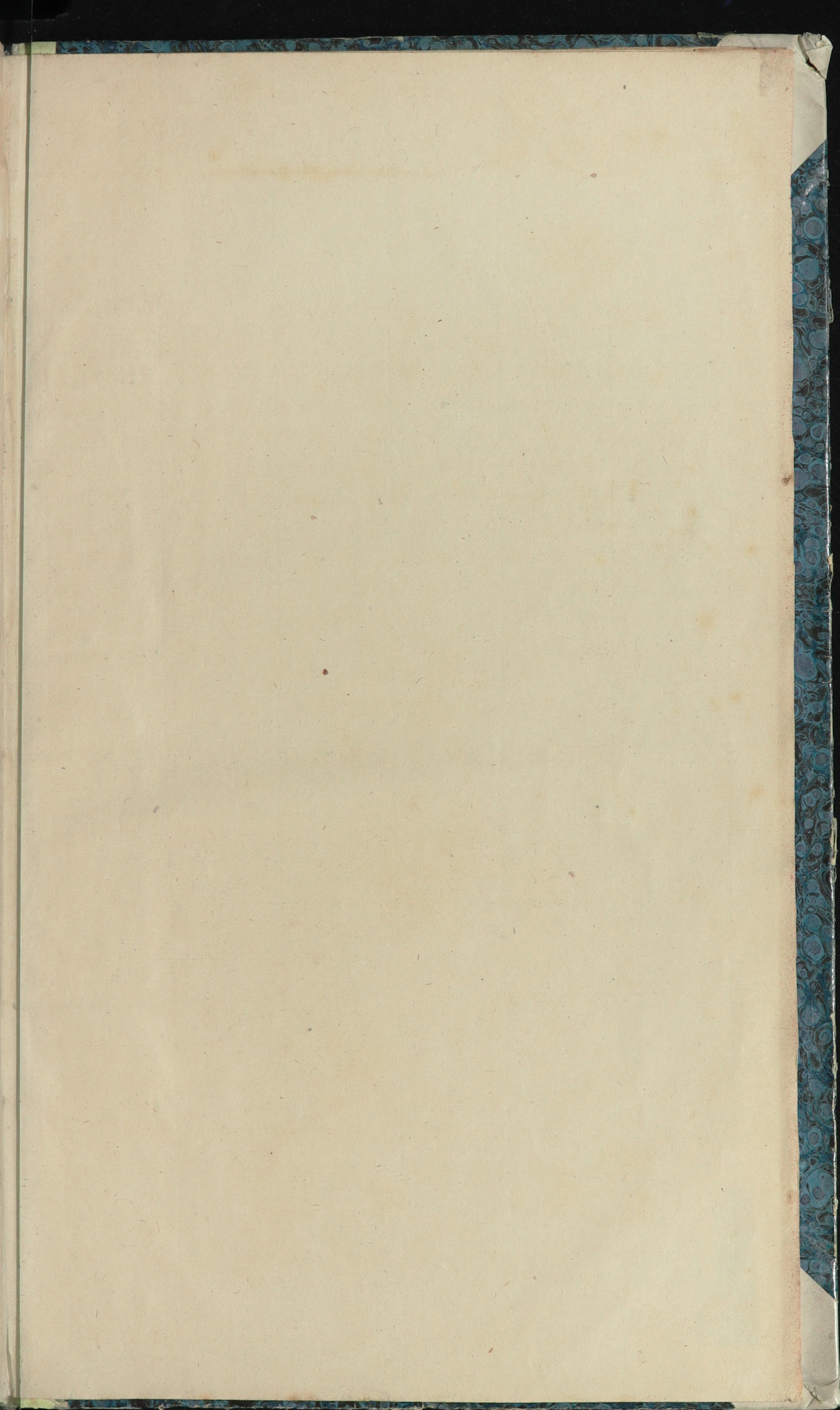
& TIBULLO lib. I. el. I. *Flebis, & arfuro positum me Delio lecto,
Tristibus & lacrimis oscula mixta dabis.*

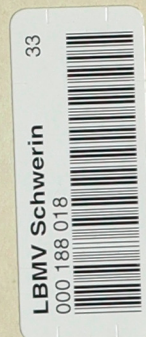
vid. LIPSIVS elect. II. 6.

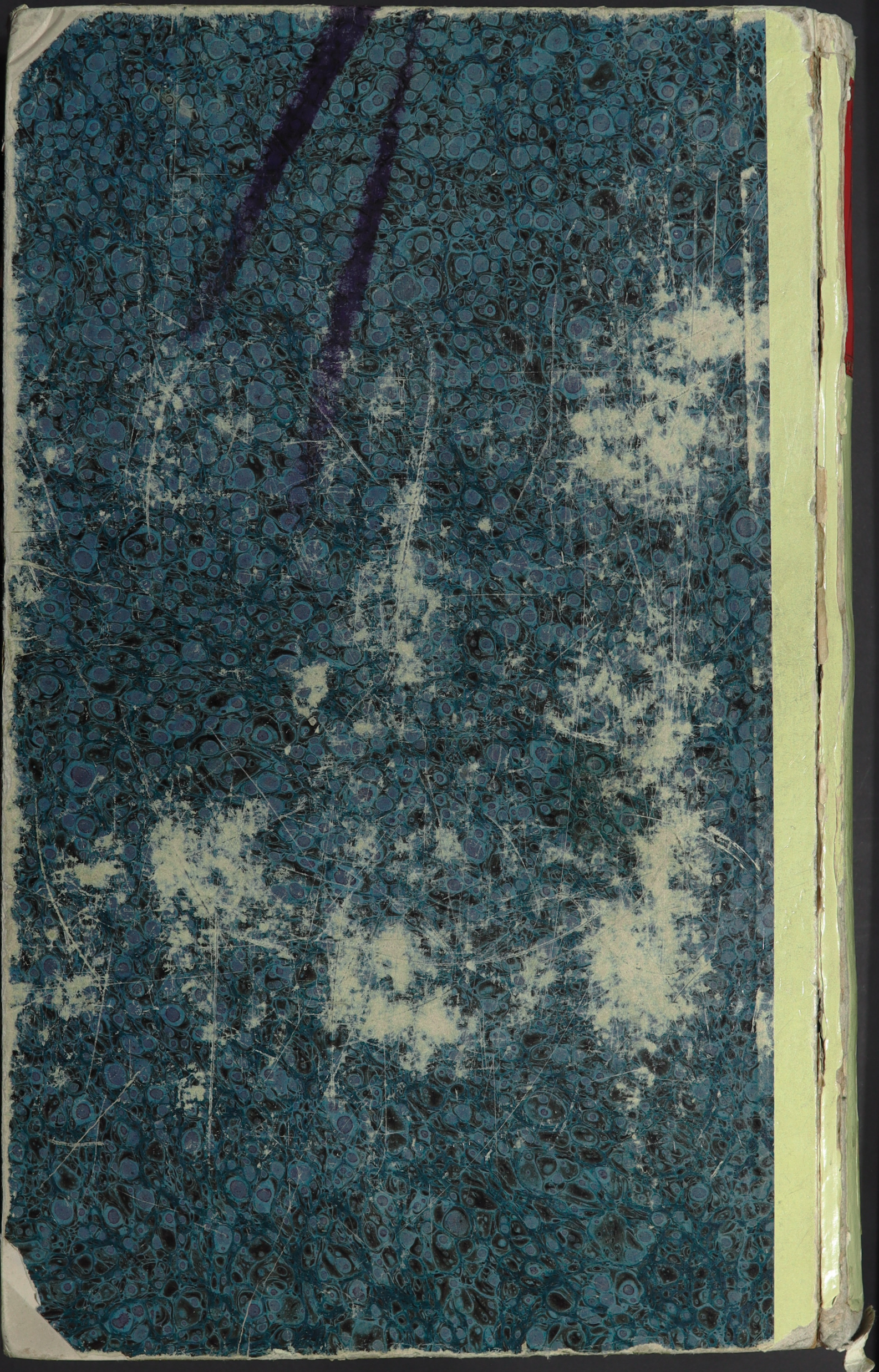
** Luc. XXIII. 46. Act. VII. 58. Luc. XVI. 22.

tum, quod inter schedas eius repertum est scriptum. Enarratione succincta vitae suae curriculum descripsit vsque ad illud tempus, quo ciuis noster est factus, atque laudata tam optimorum parentum in se educando cura, quam magistrorum scholasticorum, doctrinae laude florentissimorum, SIMONIS, scholae, quae Friedlandiae est, moderatoris, cuius disciplinae anno **CL** **IO** **CC** **XXVIII** traditus est, & MAERCKENII, ac DINENII, illius in lyceo Suerinensi rectoris, huius vero correctoris munere perfurgentis, ad quos quarto anno post se contulit, dexteritate, itemque doctorum, quos in academia Rostochiensis ab anno **CL** **IO** **CC** **XXXII** per biennium fere integrum coluit, longe celeberrimorum, AEPINORVM, ENGELKENIORVM, SCHOTTERORVM, atque aliorum quoque & diligentia, & eruditione, quam docendo ostenderint, pie commemorata, haec adiecit verba, Ingentes summo numini gratias ago, agamque, quoad vixero, semper, quod ab ineunte aetate beneficiis ut multis, ita maximis me cumulauerit. Sit mihi porro propitium numen, atque auertat a me mala, quae aut corpus, aut animum affligant, omnia. In primis fortunet studia, quae litteris melioribus consecraui, iisque prosperum largiatur successum. Denique, emenso curriculi academici stadio, saluum me, & sospitem in suauissimam reuerri velit patriam, dimississima mentis veneratione precor. Quae quid magis produnt, quam animum probum, bene subactum, & DEO deditissimum? quid magis aperiunt, quam propositum & virtutis, & doctrinae prosequendae? O praeclaras destinationes, quas sibi noster proposuit perficiendas, quum ista vix ad nostras delatus Musas scripsit. Neque est, quod dubitemus, eum, si DEO ita visum fuisset, voti sui fuisse aliquando damnatum. Postquam enim die XVI. Maii, anno superiori, huc venerat; acroasibus philosophicis SCHIERSCHMIDIANIS, & DARIESIANIS indefessam nauauit operam, &, mutata iustis de causis studiorum ratione, se ad iurisprudentiae disciplinas rite tractandas accinxit, & praeter consultissimum virum KIPPINGIUM, illustrem potissimum SCHAVMBURGIUM, Ictum, & legitimae scientiae prof. publ. ordin. atque tam in collegiis iuridicis, quam in iudicio aulico adfessorem grauissimum, itemque consiliarium aulicum Vinariensem, in eo doctrinae genere longe praestantissimum elegit ducem. Occupatus laboribus tam egregiis languore quodam membrorum iam ante correptus fuerat, quam die XVIII. septembris lecto adfigeretur: febris autem vis ita vno propemodum impetu vitam eius petiit, ut nulla feliciter alias medentium, illustrium virorum, auxilia, neque TEICHMETERI, probatissimi medici, neque ipsius etiam WEDELII, Aesculapii nostri, tandem ad partes vocati, prostratis naturae viribus opem ferre possent. In tempore itaque noster accersi iussit, plurimum reuerendum virum, GNVGIUM, verbi diuini praecorem, qui deficientis animum erigeret, atque ad suprema firmaret. Quod quum esset aliquoties ab eo factum; dici non potest, qua constantia, & promittitudine animi, qua fiducia in CHRISTI, seruatoris nostri, meritis posita, noster die quinto huius mensis fatum exceperit. Nunc ite, ciues, & exsequias eximii commilitonis, frequentes, quod virtus eius meretur, celebrate: sed ita venite in eius funus, ut cogitetis, quam dubia, atque incerta vitae huius sit possessio. P. P. sub acad. fig. d. VII. octobr. anno **CL** **IO** **CC** **XXXVIII**.

xeuntem labiis posse suis excipere, atque in se transferre, *** existima-
sive denique quod hoc modo amorem, quo complectantur discedentes
vita, & desiderium, quo discessum eorum prosequantur, declarari debere
nt*: triste sane & luctuosum iis visum fuit, animam ita efflare, vt amico-
& necessariorum desideretur & complexus, & osculatio. Illud tamen in-
odi lenius ferre solent melioribus sacris imbuti, qui si fuerint pii, & firma
confessione Christi, vnici hospitatoris, meritum, Deique, beneficio eius re-
iati, beneuolentiam complexi; parati sunt ad demigrandum ex hominum
etiamsi longe remoti a suis a summo imperante mortem obire iubeantur.
arcinas lacti colligunt, & composita ad moriendum mente, coelesti pa-
manus commendant spiritum suum, vtpote qui exploratum habent, istum
issimis geniis illico in Abrahami gremium ablatum iri **. Non erat NOS.
nus ex multis, qui incrementis annorum, & sanguinis, qui robore cor-
fflorescente quotidie laetius, facile ad elatius agendum spiritum iuuentu-
ucuntur, miserique iuxta & imprudentes, quam fictiles sint, vitreique,
entiunt: numquam enim spes suas tam longe posuit, vt obliuisceretur, se ex
materia factum, atque infinitis expositum casibus, singulis momentis morte
bere posse. Ita nimirum decebat hominem, a puero ad cuiusvis verae
decus optime institutum, mature animum ab amore rerum caduca-

sunt aevi, auocare, atque futuri, longeque melioris saeculi bo-
Quidquid enim e disciplina cum parentum, a quibus d. XXVI
Malchini prognatus, patris quidem non minus artis medi-
uri peritia, quam vitae integritate commendatissimi, anno
elitum beatissimas perducti sedes, matrisque, haud infucatae
consulis iam dictae ciuitatis meritisissimi, GOLDSCHMIDII, fi-
eculi xxxvi morbo consumtae, tum eas terras infestante, tum
m est commissus fidei, praeceptorum hausit, quum purum intel-
e esse; non de fece bibere postea voluit, dulcissimis aduetus
in scholis, & in academiis eam perpetuo inire viuendi ra-
quae responderet tam ipsius indoli, quam praeclaram a Deo
ctrinae, quae percepta habebat, praeceptis. Sedulo cauit, ne
et, ne cupiditatibus, quibus iuuentus saepe trahitur, indulge-
re plecteretur: contra, suspicione quoque criminum vitata,
modestiae, & aequitati in alios, continentiae, quae prauos ani-
omnique virtuti ita studuit, vt nemini, qui eius intueretur
potuerit, quin deliberatum, & constitutum ipsi fuerit, vi-
n rationis cultae, diuinioreque regulae normam, atque ita
ere studio, vt aliquando haud pertimescenda esset consci-
Cuius commemorandae probitatis hoc dabimus documen-
tum,

errore, homines diuino lumine destitutos, patet ex SENECA ep. XXX
e autem se, quin senilis anima in primis labris esset, nec magna vi ab
corpore. Huc pertinet etiam illud LVCILII sat. XX.
e ollis animum in primoribus labris
vi in epicedio de Liuina,
e saltim moriar Nero: tu mea condas
nina, & excipias hanc animam ore pio.

a adduci potest causa, cur in rogi iam ponendis oscula darent, ceu
OPERTIO lib. II. eleg.

que in gelidis pones suprema labellis
el. I. Flebis, & arsuero positum me Delio lecto,
Tristibus & lacrimis oscula mixta dabis.

lect. II. 6.

. Act. VII. 58. Luc. XVI. 22.

